

[Christmas Møller.]

Venstre 68 000 og Socialdemokratiet 107 000. Der var afgjort Flertal for Højre og Venstre. Vi fik ikke desto mindre det andet radikale Ministerium af 1913. Hvis jeg tænker paa min Erindring om dette Ministerium fra 1913—1918, hvor vi ikke engang slap af med det, maa jeg sige, at det generede ikke stærkt, at det sad paa et Mindretal af Stemmer, den klarede den højtærede nuværende Justitsminister aldeles glimrende, og da den nuværende Statsminister blev Minister uden Portefeuille, gik det ogsaa bravt for ham. Den daværende Regerings Mænd var valgt paa et situationsbestemt Program, de blev Krigens Ministerium, de var slet ikke kede af at lave et Fredsvalg en eller anden Dato i Maj, den 7. var det vist, 1915; dette, at de havde Mindretal af Stemmer, generede dem ikke det fjerneste; over 1914, over 7. August-Loven samme Aar, over 1915-Valget regerede de 5 Aar. Eller tager jeg Valget 1932, som naturligvis er et meget bedre Eksempel, fordi vi da havde den egentlige Forholdstalsvalgmaade, hvad vi ikke havde i 1913, generede det ikke den højtærede Statsminister det fjerneste, at han gik til Valg paa at bevare Kronen og lod den falde et Par Maaneder efter, han praler ligefrem af sin Synd og gør sig til af sin Synd og er vel næsten sorgbetyngtet over at maatte flytte fra Gerningsstedet, Kanslergade.

Hvis man saadan skulde gøre Stillingen op, kunde man jo nævne andre Eksempler. Venstres Ordfører har allerede spurgt, hvad det ogsaa er nødvendigt for mig at spørge om, om vi ikke kunde faa et Par Ord om Regeringens egen Stilling til Landstinget i 1927, da Det radikale Venstre jo klart sagde, at de vilde benytte deres Stilling i Landstinget. (*Rager: Selvfølgelig!*). Det ærede Medlem Hr. Rager, som begynder at faa Pusten igen, siger: selvfølgelig, og jeg vil netop gerne have, at et forhenværende fremtrædende Medlem af Det radikale Venstre understreger dette. Og hvad sagde den højtærede Statsminister i 1928? Jeg var til Vælgermøde med ham inden Landstingsvalget 1928 og spurgte Statsministeren: ja, men hvis nu Radikale og Socialdemokrater faar Flertallet, hvad saa? Og Statsministeren, altsaa det daværende ærede Medlem Hr. Stauning, svarede: Vi Socialdemokrater plejer altid at stemme efter vor Overbevisning. Det gør vi ogsaa, og det er for saa vidt en meget god Leveregel; det er det, det høje Landsting har gjort over for den højtærede Regering, og derfor, naar Regeringen tillader sig at fremsætte et Forslag af en Karakter

som dette, maa den være klar over, at der ogsaa er et og andet at svare til for Regeringen.

Man siger nu om det nuværende Landsting, det var Hovedindholdet af det ærede Medlem Hr. Alsing Adnersens Tale, at det har store og svære Forsyndelser paa sin Samvittighed. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen nævnte Huslejeloven, og jeg maa sige, jeg er fuld af Beundring over den Klogskab, som det ærede Medlem udviste ved netop at nævne dette Eksempel; det maatte i enhver Henseende virke fremmende for de Planer, som det ærede Medlem har. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen talte om Landstingets Nej-Ret. Jeg henviser til de Radikales og Statsministerens Stilling.

Jeg understreger med Glæde det ærede Medlem Hr. Alsing Adnersens Bemærkning om, at Valgretsalderens Højde ikke længere er en konservativ Garanti. Deri tror jeg, det ærede Medlem har Ret, men dette kunde maaske oven i Købet vise Uegennytten hos dem, der siger, at Tanken med et effektivt Tokammer-System er ogsaa at faa den Behandling af Sagerne, som kræves, saa Afgørelserne gennem den bedre Behandling kan faa den dobbelte Vægt. Jeg er særdeles tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen paa denne Maade indirekte forklarede, hvorfor man ikke har sat Valgretsaldere ned, thi Valgretsalderens Nedsættelse fra 25 til 21 Aar, som jo i sin Tid var et Programpunkt, er ikke med, og jeg tror heller ikke, den staar paa Ønskeseddelen; jeg kunde tænke mig, at der stod ganske andre Ting der, og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen forklarede det jo overmaade rigtigt ved at udtale sig, som han gjorde, om Konservatisme hos ældre og yngre.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen talte om Landstingets Synder. Hvad skal man da sige til den Lovprisning, man har hørt over denne Regerings Lovgivningsarbejde i de 5½ Aar, Regeringen har siddet: den bedste Sociallovgivning i Verden! Steincke, den højtærede Socialminister, som den store Socialreformator! Alt dette har jo ikke kunnet laves uden Landstinget, og derfor kan man slet ikke fremsætte Argumenterne med den Voldsomhed, som det ærede Medlem gjorde det. Og tænker jeg paa Landstinget, f. Eks. Landmandsbanknatten eller Lockoutlovsnatten, synes jeg egentlig, det gjorde et ganske kaadt og ingeniørlunde noget forbenet Indtryk, navnlig naar jeg tænker paa en af de politiske Ordførere i Landstinget, Landstingsmand Hauch. Naar jeg tænker paa ham Natten mellem den 30.